

Protokol pro zápis kvalitativního dotazník

Číslo

Datum 9. 1. 2012

Skupina divadla

MDB

Vaše jméno Helena Brzobohatá, Eva Hanáková

Demografické údaje o respondentovi

Věk

(roč. 1964)?

Pohlaví Žena

Studium VŠ

Povolání Učitelka

Poznámky:

- Abonmá do MDB
- Poprvé v divadle ve 4 letech v Janáčkově div.
- Z Brna

Takže nejdříve, jak trávíte svůj volný čas?

No moc ho nemám, protože mám velkou rodinu, ale jinak četbou, sportem a prací na zahrádce.

A kultura nějaká?

Jo kulturou taky.

Dobře, a ta kultura teda... čím se zabýváte? Jenom divadlo nebo koncerty atd.?

Spíš hlavně divadlo, koncerty a kina úplně výjimečně.

Dobře, a když teda byste to nějak zhodnotila procentuálně ten volný čas, kolik z toho zaujímá kultura, divadlo, kolik z toho ten zbytek asi?

Procentuálně, no to převažuje teda převážně ta práce na té zahradě (smích).

I v zimě?

Ne v zimě ne, v zimě převažuje četba a divadlo atd. Bych řekla, že skoro patnáct procent ze svého volného času jsem schopna věnovat divadlu.

Vy máte předplatné?

Máme předplatné v Městském divadle.

Jo, dobře. A dokázala byste mně dát dohromady za poslední měsíc nějaké kulturní události?

Všechny kulturní události?

Ehm, jestli dáte dohromady?

Dám dohromady, samozřejmě dám dohromady Jekylla, dám dohromady Zkrocení zlé ženy, dám dohromady Mary Poppins. Takže za poslední měsíc jsem tady u vás byla třikrát.

Jiný divadlo? Nic jiného?

Ne, v tom prosinci ne, na to nebyl čas. Teda ve škole jsme měli nějaké anglické divadlo hostující. Je to interaktivní pro studenty, tak jsem jenom nakoukla.

Jaká divadla teda navštěvujete nejčastěji?

Nejčastěji samozřejmě Městské, Mahenovo, za poslední dva roky jsem tam byla asi dvakrát, a v Janáčkově asi třikrát. Takže opravdu preferuju Městské divadlo.

Říkáte, preferuju Městské divadlo, a teď kvůli čemu? Je to kvůli tomu žánru, který děláme?

Je to hlavně kvůli žánru, je to taky kvůli tomu, že chodím s celou rodinou a že děti by nešly na operu, manžel by nešel na balet.

Jo.

Takže to nějak prostřídat, ale oni to občas dostávají za trest, že se mnou musí na ten balet nebo operu (smích). No aspoň to takhle doma říkáme, to dostávají za vysvědčení za trest, že jdou na balet (smích). Snažíme se, aby byly všude, ale přece jenom ta činohra, případně ten muzikál, je táhne víc, a my si sem dem hlavně odpočinout.

Sledujete tvorbu tvůrců tady Městského divadla i jinde? Třeba herci, když hrají někde jinde, víte o tom?

Když se to někde dočtu, tak určitě, ale že bych to jako nějak vyhledávala, to zase ne, ale samozřejmě když mně něco padne do oka, tak si to spojím. Že se režíruje jinde, že se jezdí do světa, že herci tady z Městského divadla hrají hodně v Praze, to zase vím. Ale mě to mrzí, když tam pak zůstanou no.

Ale nepojedete se na ně podívat do Prahy?

Ne, to teda ne.

Tak, dobrý. Myslíte si, že má Městské divadlo nějaké specifikum, vůči kterým se vymezuje vůči teda ostatním?

No tak určitě těma dvěma scénama, tou moderní scénou novou, a myslím si, že i manažerskými schopnostmi pana ředitele, kterej opravdu to dokázal tady vybudovat, jako po té stránce ho nesmírně obdivuju, že to tady takhle šlape a že si dokáže vybrat herce kvalitní, a pak je mě líto, když mu odcházejí no. Takže takhle.

Čili v podstatě je to i tou hereckou složkou?

Určitě je to hereckou, já většinou chodím na herce.

Na herce.

Čím dýl sem chodím, tak tím víc chodím na herce. Protože jako... automatický je, že jdu na tu hru, ale abych si byla schopna ráda i vybrat, kdyby to šlo.

A kteří jsou nejoblíbenější?

Jo nejoblíbenější... záleží na tom v čem, jestli je to činohra nebo muzikál.

V činohře?

Tak na té činohře určitě Havelka, Němec, z hereček to bude asi horší, teď... ty ženský, tam teď nikdo moc výrazný není, když se to tak veme, protože po tom co odešla Dvořáková... ježíš, no samozřejmě Vaňková, Sedláčková poslední dobou tím, že přece jenom omezila tu práci, tak nějak až tam moc ne, a z těch mladších mě zaujala třeba Martinková poslední dobou.

A na muzikálu?

Na muzikálu samozřejmě Vitázek s Bertíkem v těch mužských rolích, no a zase z těch ženských pěveckých tam to poslední dobou trochu ujíždí no, Holišová zvládne svůj standart, Vaňková taky, ale třeba ještě Slováková, když to není moc asi náročný, ale občas to tam jako ujíždí no. Ne že bych byla moc hudebně vzdělaná, ale přece jenom to člověk slyší no. To jako když to člověk slyší, tak si říká, že by nemusela no (smích).

Vy máte teda u nás předplatné, ale to znamená, že chodíte k nám do divadla jenom na předplatné nebo?

Ne, chodím i jindy.

A podle čeho vybíráte?

Tím, že jdu na předplatné, tak pak vybírám, protože vidím všechno vlastně, tak pak vybírám hry, které jsou staršího data a neměly ještě derniéru a líbily se mi. Samozřejmě se snažím na tu derniéru jít, když vím, že bude končit a ta hra se mně líbila, když jsem ji třeba dva tři roky neviděla a je taková, že na ni mám chuť. Tak takhle vybírám no. Ještě vybírám pro ty studenty ty představení, takže já to mám takový víc k ruce.

A když vybíráte pro studenty, tak čím se řídíte?

No já se řídím hlavně tím, že máme studenty od patnácti do těch devatenácti let, takže v tom prvním ročníku, když je chci naučit chodit do divadla, tak jim musím nabídnout něco atraktivního a něco méně náročného, takže většinou ty komedie a potom ty muzikály, tam už to samozřejmě pak je to hodně o ceně že jo, ty zas moc peněz nemají, takže přece jenom je vytáhnete třeba na ty komedie.

Dáte na doporučení někoho, když si vybíráte?

Určitě, když mně někdo doporučí.

Přátelé nebo?

No, i vy tady v komerčním, ale hodně přátelé, kdo co viděl. Samozřejmě co se dočtu v nějakých novinách nebo na internetu.

Jak rychle a operativně dokáže být při tom výběru? Potřebujete na přípravu divadla...?

Ne.

Jo, nepotřebujete žádnou dlouhou...?

Ne, když vidím program na další měsíc, tak mně stačí pět minut, když to projedu.

A když se večer chystáte na divadlo, potřebujete k tomu nějaký delší čas?

Ne, tím, že chodím často, tak mně stačí patnáct minut.

Výborně, dobře. Z jakého důvodu chodíte do divadla? Je to divadlo pro divadlo, chcete vidět tu hru, chcete vidět herce anebo je to pro vás i společenská událost?

Já bych řekla od každého kousek. Že opravdu večer, když se mám rozhodnout, že mám možnost jít do divadla nebo sedět doma u televize jako v pohodlí, tak to že bych se musela někam trajdat, tak to vždycky vyhraje to divadlo. Ještě se nestalo, že bych odmítla jít do divadla kvůli tomu, že chci zůstat doma.

O toho se odvíjí další, čili spojujete divadlo i s jinou společenskou událostí?

Určitě, se tady setkávám s přáteli, společně, nás chodí víc do divadla, když nemáme možnost se vidět jinak, tak vždycky víme, že se v tom divadle jednou za měsíc uvidíme.

A jdete si třeba sednout předtím nebo potom?

Úplně výjimečně. Nebývá to. Většinou to stihnem všechno si říct před představením a o přestávce.

A když by se stalo, že máte předplatné nebo máte představení v rámci předplatného a do toho padne nějaká rodinná událost nějaká oslava, čemu dáte přednost?

No pokud je to oslava, tak měníme oslavy, posouváme oslavy, pokud je to nějaká smutnější událost, protože i to se stalo, tak samozřejmě nejdem do divadla. Ale oslavy se u nás řídí podle toho, kdy chodíme do divadla (smích). Nemůže se stát, že bych naplánovala oslavu na den, kdy vím, že mám jít do divadla. A kdyby mě někdo jako někam zval a měla jsem večer divadlo, tak odcházím, to už se taky stalo, že jsem měla třeba srazy se spolužáky, takže jsem odešla do divadla, a pak jsem se tam zase vrátila.

Všímáte si i publika? Jeho složení, oblečení atd.?

Jo, jo, jsme velcí kritici s manželem.

To by mě zajímalo, dá se to třeba nějak i specifikovat? Liší se?

Dá se to specifikovat, máme pocit, že poslední dobou chodí lidé stále hůře a hůře oblečení do divadla, že to neberou až tak jako společenskou událost, tak jak to bývalo, když jsme byli mladší, ale že jako... mně třeba vadí, když tam někoho potkám v džínách, tričkách, mikinách a někdy mně vadí takový ty trošku hlučnější společnosti, když si koupí nějaká větší skupina lidí a přijedou na ten zájezd takzvané a je na nich moc cítit, že do toho divadla jdou jednou za dva roky a že to musí všem ukázat, že byli v divadle.

Čili poznáte i?

Poznám, no tak jako když je samozřejmě poslouchám, někdy nemám čas, ale někdy si všímáme no.

A je rozdíl mezi publikem Městského divadla a jiných divadel?

Je, to Městský divadlo mi připadá takový trošku uvolněnější, nechci říct lidovější, protože to není úplně ten správný termín, ale je přece jenom...takovej ten pocit, že takový ti víc hudebně vzdělaní lidé, co i na venek působí i takovým trošku jiným chování, víc chodí třeba do toho Janáčkova divadla na ty opery, balety, koncerty vážné hudby a tak. To zase, to je asi rozdíl velkej v těch lidech. Taky i věkově že jo, v Janáčkově nepotkáte tolik mladých, jsou tam maximálně nahnaný některý ty školy občas na něco, ale jako kdo tam jde dobrovolně, tak většinou patří mezi tu starší generaci, kdyžto tam přece jen chodí ta střední a mladší no.

A je to poznat i na oblečení.

A je to poznat i na tom oblečení no. A pak to samozřejmě souvisí taky se vkusem toho diváka že.

To je druhá věc a taky podstatná kapitola (smích). Můžete mi říct váš buď první zážitek z divadla, nebo nejsilnější zážitek?

První zážitek z divadla, ale to je spíš...trošku si to pamatuju, protože to mně byly čtyři roky a měla jsem jít poprvé na Z pohádky do pohádky na balet, a protože jsem hrála odpoledne s klukama fotbal a spadla jsem a sedřela jsem si celou tvář tak napřed jsme šli na pohotovost, tam mně píchli tetanovku, natřeli mně na zeleno a pak jsem šla do divadla (smích). To si opravdu pamatuju.

Pamatujete si něco z toho představení?

No protože jsem to potom viděla ještě několikrát, takže jo, si pamatuju, jak vypadal, protože v době, kdy já jsem chodila začátkem těch sedmdesátých let, když mně byly čtyři až víc, tak na co se dalo jít v tom Janáčkově, že jo, pro děti Z pohádky do pohádky, Louskáček a tím to končilo, že jo tady ty balety. Takže sem ho viděla ten balet potom asi ještě dvakrát. Asi jinak bych si ho moc nepamatovala no.

Nejsilnější zážitek z divadla?

Nejsilnější...

A může jich být klidně víc.

Za poslední roky určitě to byly Vlasy, se hrálo na otevření vlastně té hudební scény. Jo, jeden z nejsilnějších zážitků bylo to nastudování Jesus Christ Superstar co dělal pan ředitel Moša s těma Amaričanama, tak to na to vzpomínáme do dneška. Ona měla i takovou zvláštní atmosféru určitě, to byla jedna z těch prvních, to byla taková ta generální zkouška předtím, než vycestovali a ta atmosféra a to všechno to nemělo chybu.

Bylo to zajímavý, navíc v angličtině že jo tenkrát, to nebylo úplně častý.

A dobře zazpívaný, tam fakt nebyly falešný tóny nikde. Samozřejmě každé ty světové známé muzikály, ať už to byli Bídníci nebo teď samozřejmě Jekyll a Hyde, kterej určitě...na něj půjdu víckrát, potřebuju vidět tu druhou alternaci. Z činoher se mi třeba hodně líbilo, to už je teda dyl právě, Smutek sluší Elektře, i když to byla vážnější hra, to Znamení kříže, komedie to zas neberu, že by to byl až takovej nějakej velkej kulturní zážitek, člověku to zlepší náladu a jde takovej spokojenej domů.

Kdo a co vás přivedlo do divadla?

No určitě, když sem byla dítě tak rodiče, i když oni pak chodili čím dál tím míň a já čím dál tím víc. No a pak spolužáci na gymnáziu, jsme měli předplatný, pak se to nějak trošku, když člověk měl ty děti a i na té vysoké škole to nebylo moc častý a pak teda bylo deset let, kdy jsem do divadla šla opravdu jednou za rok jen výjimečně, no a teď těch posledních dvanáct, zase pravidelně.

Jasně, takže bylo to z rodiny, rodiče a potom škola.

Určitě no.

Z jakého důvodu navštěvujete právě Městské divadlo?

Důvodu, no tak určitě repertoár, že přece jenom je tu ta kombinace všeho, že ten balet a ta opera mě stačí jednou dvakrát do roka, že nemusím vidět všechno. A to sestavení toho repertoáru mě oslovilo, se mi líbí.

Jasně, takže dramaturgie divadla, herectví, výprava?

Určitě, spíš herectví, výprava je samozřejmě k tomu taky důležitá, ale není to to nejpodstatnější, no a samozřejmě opravdu herecké výkony a vidět naživo, to se nedá samozřejmě srovnat s filmem a televizí.

A dokázala byste vystihnout pocity po zhlédnutí dobrého a potom špatného představení? Jak vám je?

No určitě takové to nadšení, ta spokojenost, dá se to říct, že i po dobrém představení se vyplaví nějaký ten adrenalin, že je člověk nadšenější při tom závěrečném aplausu a jde spokojenější a usměvavější domů, nese si s sebou takovej ten pocit dobřej.

A když je to špatné?

A když je to špatný, tak sem už příště nevlezu (smích), ne, to ne, no je to skleslejší nálada, že si říkám, proč sem radši nedělala něco jinýho, že tohle jsem opravdu nemusela no (smích). A tak člověk si užít i to dobrý i to zlý, aby se příště měl na co těšit. Takže, to vždycky říkám kolegům, kteří přijdou nebo kamarádům, že to zkritizovali, ale já říkám, nemůže být všechno pořád lepší a lepší. Tak jako tam kde by byl ten strop toho nejlepšího, vždycky musí být něco mezi tím i horšího, a proto se na to nezlobím, když je to horší, protože si řeknu, že příště uvidím zase něco lepšího.

Co vás poslední dobou nadchlo a co vás naštvalo nebo se vám fakt nelíbilo?

No pro mě Jekyll, ale že by mě fakt něco naštvalo, to ne.

A nemusí to být v Městském.

Nemusí to být v Městském...

Kdekoliv, divadlo jako takové.

Divadlo jako takové...no naštvaly mě samozřejmě ty řeči, co se točily kolem divadel teď na podzim kvůli dotacím a podobně, kvůli městu. Město chce být, furt všichni tvrdí jestli je město kulturní nebo sportovní Brno, politici, a když do toho člověk vidí, jak do sportu tak do té kultura, tak by jim dal do zubů, protože ty proklamace a to, co o tom píšou, tak jako skutek utek. Je to o tom, že politici ani nesportují a do divadla chodí jenom, když je někdo pozve. Takže myslím si, že ti na to nemají vyhraněný názor, vůbec na to divadlo. Tak to asi mě naštvalo no. Jde taky o to, že si myslím, že ty ceny lístků s ohledem na průměrné platy jsou hodně vysoké, s tím se musí člověk nějak vyrovnat.

Když máte fakt blběj den jo a máte jít večer do divadla, zlepší vám to náladu?

Určitě jo, zlepší. To je pak takovej světlej bod toho dne, když už jdu na dobrou věc.

Tak aspoň divadlo že. Jo, to je všechno, tak teď jenom ročník narození?

1964? (pozn. špatně slyšitelné)

Vzdělání a zaměstnání?

Vysokoškolské a zaměstnání učitelka.

A bydliště vzhledem k Brnu, stačí kilometry nebo v Brně?

V Brně.

Přímo Brno. To je všechno, děkuju.

DODATEK:

Ještě doplněk, co se nám nelíbilo na divadle. Povídejte.

Se nám nelíbilo, asi před čtyřmi pěti let vlastně činoherní scéna Mahenova divadla, kde herecké obsazení bylo teda dost katastrofické, to jsme opravdu měli chuť odcházet, jako Zkrocení zlé ženy a ještě co tam byl ten další Shakespeare a jeden. Jednak jsme odcházeli úplně bez potlesku a přemýšlela jsem, že odejdu i o přestávce. To bylo takový strašně ochotnický, uřvaný, bez jakékoli výpravy, bez koncepce.

Myslíte jako že i herci?

I herci byli špatní vyloženě.

Aha, protože třeba já když sem tam byla na Zaslíbených a na Oldřichovi a Boženě, tak mě bylo spíš vždycky líto těch herců, protože herci nehráli špatně jo.

No mě se zase zdálo, že to bylo i špatně zahrané herecky, ale určitě to souviselo i se vším, i s režii a se vším no. Se tam tenkrát ještě dala vidět trochu ta Sugar ještě, to nebylo úplně špatný, co dělal Zpívání v dešti taky, ale ten Shakespeare byl špatnej a ještě se mi moc nelíbila Hlava XXII, co dělali, na to sem šla s takovým nadšením a dost mě to zklamalo. Jako řekli jsme si s manželem, že na činohru, když chodíme do Městského, tak si nebudem kazit náladu jinde.

Jo a čekáte, až se vymění vedení?

Čekám, až se vymění všechno, asi tak jako, nejenom vedení. Když už mám pomlouvat, tak si myslím, že pan Dvořák, od té doby co nastoupil do vedení Národního divadla, tak se tam teda k lepšímu nezměnilo vůbec nic